

NYHEDSORIENTERING OKTOBER:

Løsninger til flygtningekrisen og det truende finanskarak

Den voksende europæiske flygtningekrise havde fundet vej til statsminister Lars Løkke-Rasmussens åbningstale til Folketinget den 6. oktober, men ellers var den totalt forandrede internationale situation, der er afgørende for Danmarks fremtid, ikke på dagsordenen: Wall Street og verdens finansmarkeder er bankerot, og spekulanterne kræver en hjælpepakke, der er endnu større end i 2008, for at overleve.

En sådan hjælpepakke vil dræbe det, der er tilbage af realøkonomien og befolkningens levestandard i USA og mange andre steder. Derfor skal der omgående gennemføres en lang række økonomiske tiltag, begyndende med en genindførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling og en ordnet afvikling af Wall Street og den globale finansspekulation.

Download (PDF, Unknown)

Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeska-

bende vision for fremtiden. Af Helga Zepp-LaRouche

Der findes en løsning, der først og fremmest kræver et helt nyt paradigme og en helt ny tankegang. Kun, hvis Ruslands, og nu også Kinas, militære operationer i Syrien og muligvis Irak følges op af et omfattende, økonomisk genopbygnings-program, som virkelig udvikler området i Sydvestasien, der nu er bombet tilbage til stenalderen, og som giver de herlevende mennesker den fremtid, som de i øjeblikket ikke har, kan folkevandringen stoppes. Det samme gælder for Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Titelbillede: Frivillige på München Banegård sorterer donationer af forskellige artikler til de nyankomne flygtninge.

**Leder, 6. oktober 2015:
Til omgående behandling af
kongresmedlemmer,
senatorer og andre medlemmer
af USA's regering**

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. ..

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte ... vil resultatet blive historiens værste panik ... Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning...

Ansvarlige hovedpersoner blandt kongresmedlemmer og senatorer (og sådanne findes), samt andre repræsentanter for den amerikanske regering, må omgående afholde et møde for at udstede faktiske konstateringer og hensigtserklæringer, som i store træk følger nedenstående, til omgående vedtagelse som lov og omgående ikrafttræden.

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. Wall

Street er totalt og uigenkaldeligt bankerot. Bush- og Obamaregeringernes successive bailouts – bankredninger – samt runderne med »kvantitative lempelser« har blot haft held til at gøre Wall Streets værdier værdiløse og gøre dets bankerot endegyldig.

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte på sine egne betingelser, hvilket nu synes at være umiddelbart forestående, vil resultatet blive historiens værste panik, som vil lukke alt, hvad der er tilbage af USA's økonomi, ned. Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning.

4) Det følger heraf, at Wall Street må nedlukkes som en forebyggende foranstaltning gennem en handling fra den amerikanske regering, i samme ånd som det, Franklin Roosevelt ville have gjort, havde han levet i dag. (Selv om den krise, han stod overfor, var langt mildere.) Udelukkende kun aktiviteter, der er i overensstemmelse med en Glass/Steagall-standard, må få lov at fortsætte.

5) USA's regering må udstede amerikanske dollars som kredit for at bevare befolkningens liv og skaffe beskæftigelse til alle, der kan arbejde, i samme ånd, som Roosevelts og Harry Hopkins' beslægtede handlinger.

6) Hen over et lidt længere tidforløb må statskredit anvendes til en hurtig hævelse af den amerikanske arbejdskrafts produktivitet, gennem en forøget energigennemstrømningstæthed med teknologiske og videnskabelige fremskridt.

7) Den endelige fjernelse af Barack Obama fra embedet ville udgøre et fremragende udgangspunkt for disse presserende nødvendige reformer.

Tema-artikel: Begynd med Franklin Roosevelts helhedsidé.

FN for fælles, økonomisk opbygning af verden, ikke Det britiske Imperium

EIR, 22. september 2015 – Verden vil snart forsamles i Manhattan til den sidste uge i september til De Forenede Nationers Generalforsamling. Obama vil tale den 28. september, en måned før 70-års dagen for ratificeringen af FN's Charter i oktober 1945. Verden vil imidlertid ikke længere lytte til Obamas diktat, der fremsættes på vegne af hans herrer i Det britiske Imperium. I stedet vil verden samles, idet et nyt paradigme er i færd med at blive konsolideret, anført af BRIKS-udviklingen, der har et særdeles reelt potentiale for at lancere en Renæssance for hele menneskeheden, stedt over for Det britiske Imperiums smuldrende bygningsværk. Som Lyndon LaRouche for nyligt erklærede, så er den onde Bertrand Russells verdensøkonomiske system dømt til undergang.

Download (PDF, Unknown)

LPAC Webcast 11. sept. 2015, dansk udskrift: Uden Glass-Steagall fører Wall Streets bankerot til 3. Verdenskrig.

»De samvittighedsløse pengevekslerers handlemåde står anklaget ved den offentlige menings domstol, og menneskers hjerte og sind har forkastet dem. ... De har ingen vision, og hvor der ikke er nogen vision, går folket til grunde.«

FDR, 1933.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Wall Street er bankerot, og
Obama gennemtvinger
ved magt et termonukleart
Armageddon: Foregrib!
FDR's Første 100 dage**

Tema-artikel

»I sådanne perioder er der en akkumulering af den kraft, der ligger i at kommunikere og modtage dybe og lidenskabelige idéer med hensyn til menneske og natur.«

– Percy Bysshe Shelley, *Et forsvar for digtekunsten*, 1821

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: Den globale udvikling »slår nu ind over USA«

Leder, 16. september 2015 – Der er en grund til, at Lyndon LaRouche begyndte sin ugentlige udsendelse, hvor han diskuterer med **LaRouche PAC Policy Committee, den 14. sept.** med en skarp polemik om den måde, folk tænker på.

»Det første, jeg ville gøre«, erklærede han fra starten, »er at sige, at folk, der plukker kendsgerninger ud som sådan, om, hvad der sker internationalt, bare narrer sig selv. En proces er en proces, og man kan ikke forstå processen ud fra de enkelte detaljer. Så detaljer er forkerte.«

Og hvis man tænker forkert, vil man ikke kunne forstå, hvad det er, der rent faktisk foregår i verden, og man vil helt sikkert ikke kunne handle på den passende måde for at forme og styre denne udvikling. *»Problemet her er, at Bertrand Russell introducerede en korrupsion, der kaldes 'kendsgerningerne'«, udtalte LaRouche.*

»Putin foretog, sammen med Kina, et træk for at igangsætte en dynamisk proces internationalt«, sagde LaRouche. »Dette responderede Tyskland på. Og i denne sammenhæng ændrede Tyskland sin politik for at knytte sig til samarbejde med vores økonomi, og ligeledes i Tyskland ... De indså, at hele det system, som de havde opereret ud fra, er færdigt.« Topkredse i Tyskland stak også en pind i hjulet på kursen hen imod atomkrig, som Obamas provokationer imod Rusland og Kina var i færd med at skabe.

Hvad betyder det? Det betyder, at Obama er i store vanskeligheder, for det første, og det er, som det skal være.« LaRouche fortsatte: Dette globale omslag i havet »slår nu ind over USA. For, Wall Street er ikke bare dømt til undergang; det er mere end dømt til undergang!«

Som følge af denne globale proces er der nu, i både USA og internationalt, en næsten universel erkendelse af, at hele Obamas politik i Sydvestasien har ført til en total katastrofe, inklusive spredningen af endeløse krige i regionen og millioner og atter millioner af flygtnings situation, som disse krige har fremkaldt. Og det er nu også en åben hemmelighed, at den miskrediterede Obama ikke har den fjerneste idé om, hvordan han skal respondere på den russiske præsident Putins internationale initiativer for at besejre ISIS, stoppe krigene i Mellemøsten og bringe flygtningekrisen under kontrol.

Men det har Lyndon LaRouche.

For det første, fjern Obama fra embedet ved hjælp af det 25. tillæg til USA's Forfatning. (En naturlig følge ville være **at frigive de 28 sider** (af den oprindelige Kongresundersøgelse af 11. september, 2001, -red.), der ville have den gavnlige virkning at fjerne det britiskstyrede, saudiske kongedømme totalt fra den internationale terrorismeligning.)

For det andet, tage imod den russiske præsident Putins tilbud

om at etablere en international koalition – inklusive regionens suveræne regeringer – for at bekæmpe ISIS og andre udtryk for terrorisme, og som ville gøre en ende på de krige, der har hærget regionen.

For det tredje, gå sammen med Kina, Rusland og de andre BRIKS-nationer om at lancere en fuldt optrappet revolution for udvikling, bygget op omkring den internationale anvendelse af FDR's Glass-Steagall, etableringen af en kreditpolitik i traditionen efter Hamilton, og med perspektivet om Verdenslandbroen, som Lyndon og Helga LaRouche har været pionerer for i årtier.

Blandt andre gavnlige virkninger vil denne politik få Bertrand Russell til at vende i sin grav!

Lyndon LaRouche om det forestående finanssammenbrud og de tiltag, der må gennemføres. "Vi vil ikke gå tilbage til elendighed igen"

Det betyder, at vi ville lukke alle disse ting ned, og vi ville simpelt hen stryge dem af regnskabet. De har ingen iboende værdi; slet dem af regnskaberne. Med andre ord, fjern den parasitiske skat! De er parasitter, de er værdiløse parasitter, og det eneste, de gør for dig, hvis du samtykker, er at bestjæle dig, og så får du måske flere problemer.

RADIO SCHILLER: Sidste chance ved FN's jubilæumsmøde

Med formand Tom Gillesberg

Den største finanskriser i moderne historie – Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Lyndon LaRouche talte til

LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi mandag, den 24. august, med følgende ord:

Det, der skete i denne weekend, var den største, internationale finanskrisen i moderne historie. De dimensioner, jeg har påpeget gennem disse bemærkninger, vil meget hurtigt blive mere tydelige i løbet af dagen og dagen derpå. Det, jeg her skal gøre, er at identificere, hvad det primære problem er, og sekundært, hvad løsningen på problemet kunne være.

Det, der grundlæggende set skete, var – vi var klar over dette. Jeg blev meget bevidst om dette i løbet af lørdagen, og jeg vidste, at denne store krise, dette kollaps, som primært er et transatlantisk kollaps, ville komme. Vi havde vores møder på de forskellige lokaliteter i USA; og vi diskuterede disse ting, og vi gav Jeff Steinberg opgaven at påtage sig at rapportere kendsgerningerne, som jeg havde fremlagt. Det blev gjort.

Det skete så det, selvfølgelig, at efter denne weekend, i dag, mandag, er kendsgerningen den, at dette kollaps *var indtruffet*, var manifesteret. Det er ikke usædvanligt. Når noget bryder sammen om lørdagen, og aviserne ikke fungerer for at håndtere dette problem, så må de gøre det mandag. Det var, hvad der skete.

Men dette er det største krak i det transatlantiske samfund *i moderne historie*. Det var, hvad der skete. Derfor må vi definere: Hvad er arten af krisen; og hvad er løsningen på krisen? Med andre ord, så kan man ikke bare fortolke tingene, for vi vidste allerede, at det var ved at ske. Under vores diskussioner fredag og lørdag var det indlysende for mig, at dette var ved at ske. Så vi gjorde det til emnet for vores diskussion over telefonen – og nu er det der. Men det er i realiteten *den største finanskrisen i moderne historie*.

Ved første øjekast ser man på det og siger: »Er det så ligesom Wall Street krakket – 1933 osv.?« Jamen, noget i den retning; men det var et lille et. Det her er det store. Problemet er, at vi må fastslå, hvad sagen er; jeg må især fastslå sagen; jeg må fastslå den specifikke sag for at få den rette løsning. Faren nu er den forkerte løsning, hvilket er, hvad de fleste mennesker vil være tilbøjelige til at gøre.

De forsøger at sige:

»Jamen, det her vil løse problemet.«

»Jamen, vi må gøre det her for at løse problemet.«

»Vi må gøre det her af denne her grund.«

»Jamen, måske er der håb.«

Endnu en af disse ting, der overstås. Der er intet håb, ikke i almindelig forstand.

Det, der er sket, er, at vi kan sige, at Wall Street i USA, især, er modellen for det kollaps, *der netop er indtruffet*. Det betyder, at Wall Street-institutionerne (bankerne) står for at blive annulleret, at nedsmelte, fordi de ikke har noget grundlag, der kan opretholde dem. Med andre ord, så gør de ikke noget. Wall Street *gør* ingenting i sin praksis, der er til nytte for menneskelige væsner. Det er kun til nytte for ikke-menneskelige væsner, såsom Wall Street-skabninger. Og de står for at blive skyllet ud.

Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den

relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Det vi må gøre, grundlæggende set, er, at vi må tage selve Wall Street – dvs. selve Wall Street-systemet – og lukke det, lukke det ned. Vi må introducere nye programmer, der sørger for et kreditsystem til at få folk tilbage i arbejde, skaffe folk, der ikke har haft arbejde, beskæftigelse; folk, der ikke har nogen sygeforsikring, ingen lægebehandling, som behøver disse ting. Dette må ske. Og vi må simpelthen acceptere – og græd ikke, græd ikke over de katastrofer, som de lider under, som Wall Street-slænet nu giver udtryk for, hylér op om. De kan *ikke vente sig andet* end smerte, grundlæggende set.

Derfor er det, vi må gøre, at ændre loven, hurtigt. Ingen enlig model for dette, en god tilnærmelse for det, vi må gøre i USA i særdeleshed, men også i det transatlantiske samfund generelt: Det, vi må gøre, er omgående at skabe et system med investeringer, der rent faktisk vil have den effekt at yde faktisk, fysisk fremskridt i de amerikanske borgeres livsbetingelser, og en lignende behandling for folk i Europa. Det er her, den umiddelbare krise er lokaliseret.

Kina har absorberet en krise, der er et biprodukt af denne ting, der ramte Wall Street og London. Men det er ikke afgørende. Kina befinder sig i en bedre situation. Rusland befinder sig i en bedre situation end nogen anden del af Europa. Se, Rusland er i en vanskelig situation, og det forstår vi. Men Rusland er i en bedre *moralisk* forfatning, og også økonomisk, end Europa generelt, og helt bestemt end USA generelt.

USA har jo en masse magt, i betydningen atomvåbenmagt, men det vil ikke gøre meget godt; at få atomvåbenmagt tvunget ned i halsen er ikke god medicin.

Det, vi derfor må gøre, er at lukke Wall Street ned – og jeg

mener, *luk det ned!* Et medlidenhedsdrab, om man vil. Luk det ned. Dernæst må vi fortsætte med at gøre, som præsident Roosevelt måtte gøre. Vi må simpelthen arrangere produktiv beskæftigelse. Problemet er, at vi i USA har meget få mennesker, der er kvalificeret til *produktiv* beskæftigelse. Vi har en masse mennesker, der er halvt slave, halvt menneske; børn, der næsten ikke er menneskelige, under indflydelse af de nuværende betingelser. Disse ting må rettes.

Men det vigtigste, vi må gøre for USA i særdeleshed, er at genoprette det amerikanske folks selvtillid ved at give dem grund til at tro på, at de kan have selvtillid. Det betyder, at vi, i stor skala, må gøre det samme, som var Franklin Roosevelts plan på hans tid – men denne gang er det meget større, det er globalt.

Det er faren for krig, atomkrig, der kommer fra Obama, f.eks. Obama har anbragt selve USA på randen af atomkrig, hvilket betyder, at de fleste mennesker i USA vil blive udslettet, brændt op, hurtigt, i en eneste eksplosion.

Det, vi derfor må gøre, er at reorganisere økonomien på baggrund af de principper, som vores store præsident fulgte. Det er vores chance. Uden dette er der ikke nogen virkelig løsning. Men det er umuligt at gå på kompromis. Det er umuligt ikke at afskrive disse aktiver, der nu er bankerotte aktiver; man må fjerne dem, annullere dem. Man må omgående handle for at lancere programmer, der vil erstatte den slags ting, erstatte dem med faktisk, produktiv udvikling. Det er muligt, og vi må gøre det.

Det er især nødvendigt i USA, i det transatlantiske samfund, især i den nordlige del af det transatlantiske samfund, og så fremdeles. Det betyder den største operation, menneskeheden nogen sinde har påtaget sig; for vi må gå hurtigt frem. Især i det transatlantiske samfund må vi gå hurtigt frem for at forhindre en katastrofe.

Der står vi nu. Jeg har meget mere at sige om dette, men jeg tror, at det, jeg her har sagt, åbner for en diskussion om en bredere undersøgelse af, hvad der her står på spil.

En sammenbrudskrise ud over, hvad Franklin Roosevelt stod overfor i 1933: Tag de rette skridt, og tag dem NU!

25. august 2015 – Stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, havde forudsagt det, der nu er i færd med at ske, »den største finanskrisen i moderne historie«. Han har i offentlige diskussioner i sidste weekend udtalt, hvad der i fredags blev åbenlyst for ham: At det transatlantiske finanssamfunds største krak i moderne tid havde fundet sted, og hurtigt ville blive manifest.

Dette blev erklæret i LaRouchePAC-rapporten: »Har du mod til at se sandheden i øjnene – og handle i tide?«, og i mandags blev LaRouches forudsigelse bekræftet, og vil fortsat blive bekræftet i de kommende dage.

Institutionerne på Wall Street er i færd med at nedsmelte totalt. Dette er et totalt kollaps af finanssystemet, fra hvilket ingen *normal* genrejsning er muligt, kun ekstraordinære forholdsregler, som LaRouche har defineret dem. Graden af ødelæggelse af det amerikanske folks, og de europæiske folks, liv, og af deres børns fremtid, er langt værre end noget, der tidligere er sket, selv i foregangstilfældet med Den store

Depression.

Sammenbruddet kan ikke heles ved nogen som helst midler i retning af bailout eller lignede numre. Wall Street må nedlukkes, nu.

Krisen kan få et optimistisk udfald, hvis det amerikanske folk organiseres til at støtte handling nu, og der finder et internationalt samarbejde sted.

En udrensning i FDR-stil af disse aktiver, og en nedlukning af disse Wall Street-/London-banker, er nødvendig – som under de første handlinger, præsident Franklin Roosevelt tog skridt til efter sin indsættelse i 1933. Glass/Steagall-princippet er det princip, ud fra hvilket denne handling skal lanceres, for at undgå panik og kaos.

Denne krise er langt større end det, FDR stod overfor. Som LaRouche udtalte mandag morgen, mens markederne styrtdykkede,[1] som han sagde, de ville:

»Vi må annullere alle gældsforpligtelser i den kategori, der nu krakker. Luk Wall Street ned! Vi må nu gå tilbage til FDR's politik for at håndtere vor tids Wall Street-krise. Men denne Wall Street-krise går langt ud over, hvad han stod overfor. Den er global, og udgår fra sammenbruddets transatlantiske centrum. Der er endnu langt mere værdiløs gæld. Vi må tage de rette skridt, og tage dem nu.«

Det, der kræves, er den omgående skabelse af et nyt kreditsystem – igen ligesom FDR gjorde det – for at genrejse produktivitet og produktivt arbejde, angribe de store behov inden for moderne infrastruktur og håndtere manglen på produktive færdigheder, især blandt yngre mennesker. Vi må genoprette det amerikanske folks tillid, der er blevet ruineret med ødelæggelsen af deres beskæftigelser og deres kvalifikationer.

Dette er det værste finanssammenbrud i vores historie. Faktisk

må et nyt præsidentskabs »100 dage«[2] begynde nu; disse initiativer til handling kan ikke tages med Wall Streets Barack Obama i embedet.

LaRouche sagde:

Vi befinder os på randen af en atomar Tredje Verdenskrig, med mindre vi kan standse Obama ... Og nøglen til svaret ligger i den finansielle sammenbrudskrise. Genopbyg det amerikanske folks tillid ved at få Obama smidt ud.«

Støt os, så vi kan fortsætte kampen! Send os dit bidrag.

Kontakt os, og se, hvad du kan hjælpe med

[1] Hør Radio Schiller mandag, den 24. august: »Sort mandag på børserne«

[2] Se EIR-artiklen: »Franklin Roosevelts 100-dages program« (dansk)

Har du mod til at se sandheden i øjnene – og handle i tide?

23. august 2015 – Hele den globale, strategiske situation kan opsummeres i to, væsentlige kendsgerninger. For det første, så er Wall Street ved at disintegrere, og hele den amerikanske økonomi står for at forsvinde, med mindre der træffes omgående forholdsregler. For det andet, så går præsident Barack Obama frem i retning af at lancere en atomkrig mod Rusland. Han søger et overraskelsesmoment i forsøg på at overløste russerne.

Wall Streets disintegration, der allerede er i gang, er det, der er drivkraften bag Obamas vanvittige, planlagte provokationer mod Rusland. Bogstavelig talt alt, der præsenteres som "nyheder", er en afledning, der tilsigter at gøre det amerikanske folk og verdensledere blinde for den simple kendsgerning, at vi allerede befinder os i en umiddelbar bane hen imod finansiel og økonomisk disintegration og global udslettelseskrig.

Lyndon LaRouche forklarede i weekenden, i dialog med en tilhørerskare på Manhattan og nære kolleger, den klare løsning på denne krise.

For det første, så må præsident Obama fjernes fra embedet, omgående, ved brug af bestemmelserne i USA's 25. Forfatningstillæg, der fastlægger bestemmelser for fjernelse af en præsident, der mentalt eller fysisk er ude af stand til fortsat at bestride embedet. Gennem sit engagement for at fremprovokere atomkrig med Rusland har Obama bevist, at han er sindssyg og uskikket til at fortsætte.

Den tidligere udenrigsminister Hillary Clinton kan gøre denne proces lettere ved offentligt at fremlægge, hvad hun ved om præsident Obamas overlagte og løgnagtige tilsløring af mordene på ambassadør Christoffer Stevens og tre andre amerikanske

embedsmænd i Benghazi, Libyen, den 11. sept. 2012. Hidtil er Clinton blevet skræmt til tavshed, ligesom hun oprindeligt blev skræmt til at gå med på Obamas løgne den nat, hvor angrebet i Benghazi fandt sted, den 11. september. Nu må hun fortælle det amerikanske folk sandheden.

Der er ingen chance for, at Wall Street kan overleve. Det er allerede dødt. Der er imidlertid en løsning. Luk Wall Street ned, afskær strømmen af al yderligere bailout til Wall Street. Sæt det nuværende system under konkursbehandling under et genindført Glass/Steagall-system. Gå dernæst i gang med omgående at udstede statskredit til at skabe jobs under et økonomisk genopbygningsprogram med de præcis samme forholdsregler, som præsident Franklin D. Roosevelt vedtog i samme øjeblik, han blev taget i ed som præsident i marts 1933, som model.

Tag Wall Street-skyskraberne og konverter dem til instrumenter for fremskridt, FDR-stil.

Som LaRouche erklærede:

"Annuller Wall Street. Sæt folk i arbejde, som FDR gjorde. Vi kan komme ud af denne krise – ikke uden smerter, men vi kan overleve og få fremgang. Lyt til FDR's stemme i det fjerne. Vi må få det amerikanske folk til at holde op med at være dumme og acceptere det eksisterende system, som om der ikke fandtes noget levedygtigt alternativ. Der er et levedygtigt alternativ, og det begynder med totalt at annullere Wall Street."

Annuller Obamas præsidentskab og annuller Wall Street, og alle de presserende problemer, der udelukkende er centreret omkring det transatlantiske område, kan løses.

RADIO SCHILLER: Sort mandag på børserne, den 24. august 2015

Med formand Tom Gillesberg

RADIO SCHILLER 14. juli 2015: Den græske aftale: Skammens dag for Europa

Med næstformand Michelle Rasmussen

POLITISK ORIENTERING den 9. juli 2015: Verden er ikke den samme efter det græske "Oxi-Nej"

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 6. juli 2015: Så blev det et stort "Oxi-Nej" i Grækenland

Med formand Tom Gillesberg

lyd:

NYHEDSORIENTERING JULI: Finanssystemets døds kamp, et nyt paradigme nu!

Det eneste, der kan give Grækenland en fremtid, vil være en gældssanering, hvor man afskriver en stor del af gælden, der under alle omstændigheder ikke kan betales tilbage, og som er opstået på svindelagtig vis.

Download (PDF, Unknown)

Politisk orientering ved Tom Gillesberg den 29. juni 2015: Skæbnetime for Grækenland og finanssystemet

Med formand og fhv. folketingskandidat Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Dump Londons falske gæld med Glass/Steagall; Euroen er bankerot, ikke drakmen

Fra LaRouche-bevægelsen 17. juni 2015 – Med det græske parlaments Gældssandhedskommission, der netop har fundet hele Grækenlands gæld til Trojkaen at være »illegitim og odiøs«, gjorde stiftende redaktør af *EIR* og økonom, Lyndon LaRouche, i går opmærksom på »det generelle billede af euro-gælden«. LaRouche sagde:

»Man kan ikke opretholde eurosystemet, det er iboende bankerot.«

»Hvis man baserer en 'gældsftale' på det system – en hvilken som helst 'gældsftale', så vil denne aftale mislykkes. Det

svindelnummer, som Wall Street og London-banker kalder 'deres gældsaktiver', må fjernes, fordi befolkninger – ikke blot grækerne – bliver slået ned af værdiløse krav. *Annuller disse krav.*«

»Befri nationerne for dette spekulationskrav, disse 'investeringer' i væddemål, og en åbning skabes for intern, økonomisk udvikling af europæiske nationer og USA.«

»Løsningen er en international politik med Glass/Steagall-bankvirksomhed; aftaler mellem disse nationer om at gennemføre Glass/Steagall-principper.«

»Langt det vigtigste: Genindfør Glass/Steagall-loven til ikrafttræden i USA. Det er det, der vil drive hele denne globale indsats. Det åbner for udstedelsen af statskredit til produktivitet og udvikling.«

I en analyse, der blev udgivet i slutningen af februar i år, havde LaRouche allerede refereret til det, der af euro-institutionerne og IMF under ét kaldes »græsk gæld«, som et gigantisk svindelnummer, der består af massive overførselsbetalinger fra europæiske skatteborgere til bankerotte storbanker.

Den græske parlamentskommissions undersøgelsesresultat understøtter dette og tilvejebringer et fast grundlag for den græske regerings position, og vil også indgyde mange kræfter i andre, på falsk grundlag overforgældede europæiske lande, som Irland, Spanien, Italien, Portugal og andre, fornyet mod.

Gældssandhedskommissionen finder:

»Alle de beviser, som vi fremlægger i denne rapport, viser, at Grækenland ikke alene ikke har evnen til at betale denne gæld, men heller ikke bør betale denne gæld, først og fremmest, fordi den gæld, der fremkommer af Trojkaens aftaler, er et direkte overgreb på græske indbyggers fundamentale

menneskerettigheder. Af disse grunde kom vi til den konklusion, at Grækenland ikke skal betale denne gæld, fordi den er ulovlig, illegitim og odiøs.»

Larouche behandlede også den kampagne, der føres af kræfter bag den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, om at tvinge Grækenland ud af eurosystemet.

»Igen; eurosystemet er bankerot. Hvis Grækenland går ud, går tilbage til drakmen, kan den forhandlede værdi af drakmen øges betydeligt, og problemer blive løst. Det er ikke korrekt at sige, at drakmens værdi må kollapse imod euroen.

Presset på Grækenland kommer fra London/Wall Street-banksystemet, og dette systems krav er værdiløse. Dets spekulation på ubetalelig gæld må annulleres.

Euroen vil falde i værdi pga. dens bankerot; værdien af drakmen i forhold til euroen kan opretholdes, og kunne stige.

Igen; den afgørende handling er Glass/Steagall i USA, og så at gennemtvinge den i europæiske lande.

Hermed kan USA og Europa skabe nationale kreditinstitutioner, der er forbundet med BRIKS' nye, internationale udviklingsbanker, og udstede en bølge af kredit til produktiv beskæftigelse.»

LaRouche konkluderede:

»Det græske parlament har således gjort fremtiden en tjeneste, hvis vi udfører de rette handlinger nu.»

Tom Gillesberg på Ekstra Bladet-TV i 25 min., den 15. juni

Dan Rachlin (DR): Velkommen til, Tom. Du har siddet lidt og hørt vores politiske samtale her. Velkommen til. Og jeg har lidt på fornemmelsen, at det, sådan rent politisk, godt kan blive en lille smule mere udfordrende for mig nu.

Tom Gillesberg (TG): Det må vi jo se.

DR: Du har stillet op til folketingsvalget og også til Københavns borgerrepræsentation – i hvor mange år?

TG: Jeg stillede op første gang til kommunalvalget i 2005, på et slogan: »Når boblen brister – et nyt Bretton Woods«, hvor jeg havde sådan en flot boble med boligpriser, derivater, det var der mange, der snakkede om – hvad var det ... ?

DR: Og allerede her, så tager jeg lige den op, fordi hvis nogen af dem, der ser det her eller ser dine plakater ude i Hovedstadsområdet tænker, han er fuldstændig tosset, så kan jeg allerede godt kreditere dig her, fordi du forudså den åndssvage boble og, at det hele ville bryde. Hvordan ... Du er nødt til at fortælle, hvad du er uddannet som... Lidt om din baggrund, siden du kunne forudse så...

TG: Jamen tilbage i 1982, da jeg var 18 år gammel, så mødte jeg en politisk bevægelse dengang under ledelse af en amerikaner, der hed Lyndon LaRouche. Ham mødte jeg ikke, for han var i USA, jeg var i Danmark.

Men jeg mødte denne her bevægelse, som snakkede om økonomi; dengang, så var det gældskrisen i Mexico, hvordan skal verden udvikle sig, filosofi, klassisk musik, videnskab – en meget bred palet af meget interessante ting, som jeg ikke mødte

noget som helst andet sted. Og det interesserede mig, og jeg sagde, jamen, det lyder fornuftigt, verden er i uorden, det må man gøre noget ved, jeg er 18 år gammel – det der med studentereksamen og så videre, det kan jeg tage senere. Jeg flytter til København, jeg fikser verden og så må vi så se, hvad der så sker bagefter..

DR: OK

TG: Og det har så bare taget lidt længere tid.

DR: Jamen, har du ... Du har studeret og er en belæst mand ved siden af ...

TG: Det jeg så har gjort, det er, at siden dengang, altså siden, det er nu ...

DR: '82

TG: Det er over 30 år siden

DR: Ja, det er 33 år siden

TG: Og i mellemtiden, så har jeg så engageret mig i verden, og i alle store politiske kriser, der har været – i økonomiske spørgsmål, strategiske spørgsmål – og hver gang, så for at kunne beskæftige mig med det, har jeg været tvunget til at sætte mig ind i det, så jeg er ikke autodidakt, det er ikke sådan, at jeg ved egen kraft har lært alting. Jeg har været en del af en bevægelse, hvor vi har sloges med de store spørgsmål igennem 30 år, og hver gang har jeg så måtte sætte mig ind i tingene. Og gør man det igennem så lang tid, så får man en meget bred viden om økonomiske spørgsmål, strategiske spørgsmål om alt det, som man i virkeligheden behøver, hvis man skal være statsminister eller præsident og skal tage vare på nationen og skal beskæftige sig med spørgsmål, der vedrører liv og død for mange mennesker, krig og fred. Og det er jeg så blevet rustet til, og problemet, jeg har lige nu, det er ... det har de fleste andre mennesker ikke fået lov til, så jeg kan se

lige netop nu – altså, i 2007 stillede jeg op til folketingsvalget med et berømt slogan, »Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat«. Og folk sagde, hvad mener du med finanskrakket, vi har den bedste økonomi nogensinde! Det var, hvad man sagde i 2007, man sagde ikke »vi er lige kommet ud af den økonomiske krise«, som Helle Thorning sagde, næh, det var den bedste økonomi nogensinde. Og jeg sagde, ja, men det er baseret på nogle spekulationsbobler, der kommer til at briste. Og når de brister – og helst inden de brister – så skal vi vide, hvad vi skal gøre bagefter. For ellers ... altså det gør mega stor forskel, om man er forberedt på ulykker, der kan ske, eller ej.

DR: det ... jeg forstår ...

TG: Er du forberedt, så har du noget, der kommer bagefter; er du ikke forberedt, så bliver det bare kaos. Og det skete jo i 2008, det var rimelig kaotisk.

DR: Men er vores samfund, vores kapitalistiske samfund, er det bygget sådan op – altså, for du kan jo ikke være den eneste, der godt vidste, at det ville gå galt.

TG: Nej.

DR: Det må da der være mange derude, økonomisk kyndige, erhvervsledere, der må da være nogen derude, der ved – det her, det bliver sgu da ikke ved med at køre.

TG Ja, men der er en enorm mængde af følgagtighed. Folk er bange for at sige det forkerte. Det hele drejer sig om at fremme sin egen karriere, og for at få en karriere, så skal man sige de rigtige ting; se lige på politikerne, altså – om nogen – altså de er panisk angste for at diskutere de virkelige spørgsmål, vi står overfor. Og så tænker de på, hvordan vil det fremme min karriere, hvis jeg siger det eller gør det, så har man måske nogle spindoktorer til at hjælpe sig, men lige nu, bare for at give et meget konkret eksempel: Altså en ting er den økonomiske krise og selv... man skal ikke

være super-ekspert for at se, at den her Grækenland-krise, den kan godt få det hele til at vælte, for man har ingen løsning netop nu. Det er ligesom det er to, grækerne og hele systemet, der kører mod hinanden med fuld hastighed, og begge to siger, vi har ikke tænkt os at give os.

DR: Italienerne og spanierne har da det heller ikke specielt godt, vel?

TG: Nej, og det gør jo så, at hvis man giver efter for Grækenland og siger fint, vi afskriver noget gæld, vi giver jer nogle lempelige betingelser, så står Spanien, Portugal ...

DR: Frankrig har det jo heller ikke så godt ...

TG: Irland – alle de andre lande, i kø for også at få lempet deres betingelser. Derfor siger finanssystemet, 'Vi kan ikke give efter for Grækenland', men Grækenland har allerede klart sagt, 'Vi fortsætter ikke det her show, vi skriver ikke under på flere nedskæringsaftaler'. Så det betyder, at der er sådan et »chicken game«, siger man på engelsk, altså, man kører mod hinanden og ser, hvem blinker først, hvem svinger af. Pointen er, at der er vi så fanget i, at gør man det her under ordnede forhold, siger man – Grækenland er i en håbløs situation, og det skal man altså heller ikke være særligt kløgtig for at finde ud af.

DR: Det kan de fleste vist godt lige se

TG: Så ville man ordne det, og så ville man sige, at det er mange andre lande også. Ja, så skal vi kigge på det. Fordi hvad gjorde vi i 2007-8, vi sagde, 'Her er en mega-krise; hvis bankerne går ned, så går verden under. Derfor må vi redde bankerne og finansverdenen.' Og så pumpede man enorme mængder penge ud. Men ingen af alle de penge, man har pumpet ud i finansverdenen, er så, af bankerne, blevet investeret i industri eller i landbrug eller i almindelige mennesker; de er bare gået til spekulation.

DR: Nå, jeg troede, det var blevet til at lappe huller.

TG: Nej ikke engang det – også det – men den boble, der brast i 2008, er langt større i dag. De store banker, som man var bange for, at de vælter systemet, hvis de går ned, de er 30 procent større i USA i dag, så problemet er ikke løst. Det eneste problem, man har – eller ikke det eneste – man gjorde det ved at sænke renten til 0. Så kunne bankerne låne penge til 0 % i rente, og så kunne de låne dem ud til almindelige mennesker, måske til 10 % eller 12 % eller 16 %, hvis nogen var heldige, måske til 4 %; men de kunne tjene enormt mange penge. Alligevel er de endnu mere bankerot i dag end dengang. Og derfor er det jo så spørgsmålet, hvad gør man så? Og jeg er jo så optimistisk anlagt denne gang, vil nogen sige, det er ikke bare 'doom and gloom', og nu går jorden under. Jeg siger faktisk, det her er noget lort. Kollaps, der er ikke særligt rart, og det her kan blive meget større, og det er ikke kun Grækenland. Det er Grækenland i dag, så er det Spanien, Portugal, vi skal nok også få vores del af det. For at det ikke skal være løgn, så har vi samtidig en strategisk situation, hvor Vesten netop nu i den grad rykker frem, blandt andet i Ukraine, men ikke kun i Ukraine strategisk. Man snakker netop nu om at begynde at sætte amerikanske våben ind i de Baltiske lande, i Polen på grænsen til Rusland, så vi kan sagtens få krig mod Rusland

DR: Må jeg bare lige stoppe op. Der vil sige, at det var russerne, der rykkede ind i Ukraine

TG: Det er jo så lige det. Rusland er ikke rykket ind i Ukraine, men vi har en russisk befolkning i Øst-Ukraine, som altid har været russisk, fordi det tidligere var Rusland, så at sige. Så teknisk i Sovjetunionen, så lavede man det til Ukraine. Krim, for eksempel, har altid været russisk. Øst-Ukraine, det er etniske russere. Problemet, man så har haft – helt tilbage ... altså den tyske kansler Helmut Schmidt sagde det meget præcist, da han angreb den tyske kansler Merkel for ikke at have Rusland med til G7-mødet. Han sagde, at problemet

begyndte helt tilbage i 1992, hvor vi sagde, nu skal vi have et Europæisk Imperium med Maastricht-aftalen, som Danmark stemte imod i første omgang. Så har man ellers udvidet EU og NATO østover, og så er man kommet frem til Ruslands grænse; men det var ikke Rusland, der rykkede vestover

DR: Nej, det kan du sige. Må jeg godt lige stoppe dig, fordi... Du får lov til lige senere. Nu har du forklaret lidt af det der. Fordi du hoppede over din foregående plakat, som vi godt kunne huske, nemlig den med boblen og så linket til den der. Du er bare nødt til at forklare den der bane over Kattegat, hvad øh.. Den har vi på, du bliver nødt til... Det er en anden plakat

TG: Hvis man tager den fra 2007. Så er det primært ... Der ville så stå øverst: »Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat«, og så havde man det her, vi har nu midt på med magnettog og bro...

DR: Forklar mig linket, for jeg anser mig selv for at være nogenlunde normalt eller måske en lille smule mere end normalt begavet. Og jeg skal have forklaret, hvad linket fra kollapset til den bane, hvad det er?

TG: Det er, at der er to meget forskellige måder at anskue økonomi på – som begge involverer penge; men penge på meget forskellige måder. Den ene er, at man tager penge og investerer dem i fysiske projekter, f.eks. en Storebæltsbro. Det koster penge, det skaber arbejdspladser. Men når broen er færdig, så kan man bruge den. Folk sparer tid, og det giver simpelthen en økonomisk gevinst i hele samfundet. Bygger man derfor en Kattegatbro, altså en bro fra Sjælland til Jylland via Samsø, eller syd for Samsø, så vil det have en lignende effekt. Det vil betyde enormt meget for den danske økonomi. Det vil betyde enormt meget, at København og Århus kommer inden for en time, eller en halv time af hinanden, alt efter hvad transport man har. Men pointen er: det er én form for økonomi. Så er der så en anden form for økonomi, som er den

der dominerer i dag i bankverdenen. Det er en økonomi à la Saxo Bank. Det er, at man skal tjene penge på penge. Det er spillekasino. Og forskellen mellem de to er, at når det er spillekasinoet, så er det, hvad de kalder et 0-sums spil. For at én skal kunne vinde, så er der en anden, der skal tabe.

I den anden form for økonomi, hvor du investerer i broer, hvor du investerer i vandprojekter ...

DR: Offentlige projekter.

TG: Præcist. Så får du, hvad man kan kalde en win-win situation. Det koster penge, men det er ikke penge smidt ud af vinduet, du får en gevinst ud af det.

DR: Men hvis du havde været diktator eller statsminister dengang i 2007, hvor du havde forudset, at boblen ville bryde, hvad den gjorde i 2008 – og en masse andre vidste det måske også godt, men de holdt bare kæft, til det var for sent. Hvis du havde været diktator eller statsminister, hvad havde du så gjort i forhold til det byggeri over Kattégat? Havde du sat gang i det, eller?

TG: Jamen, jeg havde gjort flere ting. Eller hvis vi siger, at jeg havde muligheden i dag ... vi står i en lignende, eller mere dramatisk, situation i dag.

DR: Hvad vil du så gøre?

TG: **Punkt nr. 1:** Jeg vil lave, hvad vi kalder en Glass-Steagall-bankopdeling; dvs. ligesom Roosevelt gjorde i 1933 under krisen i USA. Dvs., at man deler bankerne i to, og de dele af bankaktiviteterne, der har at gøre med normale indlåns- og udlånsaktiviteter, det lægger vi i én type banker. Alt det, der har at gøre med spekulation, at tjene penge på penge, det skal ligge i nogle andre banker.

DR: Så du vil ikke forbyde det?

TG: Nej, jeg vil kun brand-beskatte det. Fidusen er, at hvis

det ligger i nogle andre banker, så når disse ting får problemer; når pludseligt finanssystemet er i krise, så kan jeg redde standardbankerne, som er den mindste del af det. Og jeg behøver ikke redde alt det andet.

DR: Men ville sådan nogen som Lars Sejer ryste i bukserne, hvis du var diktator eller statsminister?

TG: Jeg tror, han allerede har lugtet luntten. Jeg tror, han forsøger at sælge Saxo bank lige nu for tiden, og få nogle penge. Pointen er, at det finansspekulanterne har gjort – inklusive Saxo Bank – det er, at de har haft meget travlt med at købe normale banker op, eller realkreditselskaber, fordi så har de et alibi. Så er der en årsag til at man skal redde dem. Og min motivation for at vi skal opdele det er den samme, nemlig at når de går på r... , og det gør de med jævne mellemrum, så kan vi sige: Lad falde, hvad ej selv kan stå. Lad det gå ned, men vi redder de normale banker, fordi, det har vi brug for til den normale økonomi.

DR: Det forstår jeg godt Tom, men tilbage til det store projekt over Kattegat, for det koster jo. Det koster os alle sammen kassen. Hvad vil du så gøre, hvor får du pengene fra til det?

TG: Så skaber du simpelthen ... du kan lave en statskredit. Du kan simpelthen lade Nationalbanken udstede penge til nogle bestemte typer projekter, til lav rente, eller ingen rente, hvis man vælger det. 1 – 2 % rente for eksempel. Og sige, at Nationalbanken udsteder kredit i faser til at bygge Kattegatbroen. Så kan vi så betale Kattegatbroen tilbage over de næste 30-50 år, som vi gør med Storebæltsbroen. Vi kan så vælge at sige, i stedet for at gøre det ved brugerbetaling, kan vi måske delvis, ved at lade Nationalbanken udstede kreditten, så bliver det billigere, så kan vi måske sige, at staten skal betale for det. Eller vi kan gøre som med Storebæltsbroen, det vil sige, en del af det kommer bilisterne til at betale for at bruge. Pointen er, at næsten ligegyldigt,

hvordan du gør det, så bliver vi rigere af at lave denne her investering. For det er en investering. Det er ikke at bruge penge; det er at opbygge noget for fremtiden.

DR: Det er helt åbenlyst. Må jeg godt lige spørge: er det det mest presserende projekt, eller har du andre store offentlige ting, du ville sætte i gang, hvis du havde magten til det?

TG: Jeg vil sige – for at gå tilbage til det her nu. [Peger på valgplakaten] Her ser vi sådan et stort verdenskort. Her har vi Danmark, Europa, Asien, Afrika. Herovre har vi så Nordamerika. Det er alt sammen forbundet her med nogle linjer. Det er fremtidige infrastrukturkorridorer. Det er højhastighedstog-linjer. Det kan også være andre typer af infrastruktur; det kan også være inklusive veje og alt muligt andet. Det her er, hvad kineserne lige netop nu har gjort til deres hovedprojekt. De kalder det den Nye Silkevej mellem Asien og Europa. Vi siger så, at der er mange andre ting, der også skal med. Det vil have en effekt. Bygger man sådan noget her, kan man selvfølgelig transportere varer hurtigere, men det er ikke bare det. Det her har samme effekt som Storebæltsbroen. Det her øger produktiviteten i økonomien. Det er ikke bare varer, der udveksles. Det er altså også mennesker, det er også ideer – ligesom den gamle Silkevej. Og det her ... altså størstedelen af jordens befolkning har det ikke, som vi har det i Danmark. De har ikke tilgang til rent vand eller elektricitet, veje, jernbaner, lufthavne. Og når man giver dem det, så øger det værdien af deres aktiviteter enormt. Altså det samme menneske kan pludselig producere meget mere, bare ved at få sådan nogle ting.

DR: Fordi vedkommende ikke skal bekymre sig om, hvor maden kommer fra?

TG: Men også fordi, hvis du ikke har elektricitet, hvis du ikke har vand, kan du ikke lave særligt meget. Og det har Kina, sammen med BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – de er nu gået sammen og siger: vi

udfordrer, i en hvis forstand, den nuværende verdensorden. Den her unipolære verden, hvor USA ...

DR: Altså G7-landene, eller ...

TG: Ja, men og NATO ... med USA i spidsen, og så har man så nogle puddelhunde, som Danmark og Europa, der bare gør, hvad USA vil. Det har ikke gået særligt godt i de sidste par år med det. Det har givet kaos, det har givet krige rundt omkring i verden. Det giver spændinger også med Rusland, Kina, fordi de siger: vi gider ikke det mere. Vi er voksne nationer. Vi skal også være med til at bestemme. Vi vil bestemme over vores egen befolkning, vi vil være med til at bestemme over, hvordan verden kører. Og de har nu sluttet sig sammen, og dermed har de ligesom fået lidt muskler. Bruttonationalproduktet i disse fem lande er næsten ligeså stort som i G7-landene. Det er 40 % af jordens befolkning. Så det vi skal gøre er, at Kina, sammen med de andre lande; men det er Kina, der har pengene. De har 3.000 mia. \$, som de nu er begyndt at investere i infrastrukturprojekter rundt omkring, inklusive i en bank, man lavede, der hed den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, som Danmark gik med i her i marts måned. Det, vi skal sige, det er: vi takker ja til det tilbud. Kina har rakt hånden frem og sagt: skal vi ikke lave et win-win samarbejde, i stedet for konfrontation og krig? Og så skal vi sige: jo, selvfølgelig skal vi det.

DR: Vil det betyde, at vi skulle sige farvel til vores traditionelle samarbejdspartnere og melde os ud af NATO, og hvad har vi?

TG: Altså, det vil nok være en god idé at diskutere, om vi ikke burde have nedlagt NATO, da Sovjetunionen blev opløst. Det ville have løst mange problemer. Det, vi skal sige farvel til lige netop nu, det er konfrontationen med Rusland. Fordi vi i Europa kan ikke overleve denne konfrontation. Tyskerne er allerede enormt presset, også økonomisk.

DR: Det koster enormt mange penge at være uvenner med russerne?

TG: Enormt mange. Men det er ikke bare det. Lige netop nu koster det muligvis også livet for alle sammen. Fordi Rusland er en atommagt. Kina er en atommagt. USA er en atommagt. Og hvis USA kræver, at Rusland og Kina skal lægge sig ned og gøre som USA siger, så sætter de hårdt mod hårdt. Så siger Rusland: jamen, det gør vi ikke. Vi bakker ikke mere. Den tid er ovre. Og hvis det betyder, at vi skal til at vinke med vores atomvåben, så gør vi det. Og det betyder, at punktet, hvor vi ved en fejl, eller ved en bevidst handling, får en atomkrig, faktisk er større i dag end det var under den kolde krig. Og det er ikke kun mig, der siger det her. Fremfor alt militærfolk rundt omkring i verden. De skriver artikler i New York Times, de laver rapporter, hvor de siger: Venner, politikere, Barack Obama! Tag nu lige ... en stesolid, eller et eller andet – det siger de så ikke, men det er det, de mener. Fordi vi har en situation, hvor vi er tilbage på det, man kalder 'launch on warning'. At man er så mistroisk mod hinanden, altså Rusland er så mistroisk over for Vesten lige netop nu, at de hele tiden holder øje med, om der er et atommissil på vej. Er de her NATO-manøvrer i virkeligheden et røgslør for, at de skal lave et angreb på os? Fordi, de har jo allerede sagt, at Putin er værre end djævelen selv, så hvornår kommer det angreb? Og det vil sige, at hvis de lige pludseligt ser nogle prikker på deres radarskærm – og det kan være en teknisk fejl – så har de 5 minutter til at beslutte, om de skal trykke på knappen. Og dem, der er lidt ældre som jeg, kan huske i 1989: Man drog et lettelsens suk, som kunne høres på den anden side af Atlanten, da Berlinmuren faldt.

DR: Ja, ja.

TG: ... og Sovjetunionen blev opløst. Fordi man følte at den evige angst for, at en eller anden dag, så sker der en fejl. Og så kommer man til at skyde nogen atomvåben af.

DR: Og her 25 år efter, så er ...

TG: Så er vi tilbage! Og det er det, der er så ... Og det er lige netop nu. Altså har man is i maven, må man sige, vi lever i spændende tider. Fordi, at det her er virkelig: På den ene side står vi med muligheden for, at den her konfrontation kan føre til atomkrig og menneskehedens udryddelse, og det er jo helt vanvittigt. På den anden side har vi altså muligheden for, at hele verden, for første gang nogensinde; hele menneskeheden ... altså, tidligere renæssancer var sådan noget lokalt noget ... hele verden pludseligt samarbejder om økonomisk udvikling. Og det er jo helt fantastisk!

DR: Tom, hvis du ikke kommer ind den her gang – det tror jeg, du gør – men hvis du ikke kommer ind, hvor længe bliver du ved? Er du bare sådan en fighter?

TG: Ja, det er jeg. Jeg bliver ved at kæmpe. Spørgsmålet er, hvordan man kæmper. Det kan da godt være jeg skal være rådgiver til regeringen, eller regeringerne, frem for, måske, at være politiker. Altså lige netop nu så stiller jeg op, fordi der er ingen andre, der vil sige de her ting, som skal siges. Så jeg håber bare, at der er andre, der hjælper mig med at sige dem.

DR: Jeg har prøvet at give dig en lille smule taletid. Og det gav mening, vil jeg lige skynde mig at sige. Det gav mening for mig, det du sagde.

TG: Det lyder godt. Så er der håb.

DR: Så der er nogen derude, der også har fulgt med. Ekstrabladets web-TV's valgmaraton fortsætter nogle timer endnu. Tak til Tom Gillesberg. Tak til Wagner. 'Stem på Wagner, det gavner'. Huh ha. Tak for denne gang.

Introduktion til Schiller Instituttets konference i Paris, »Genopbyg verden i BRIKS- æraen«

Teksten forekommer på konferenceindbydelsen.

(Se Program for konferencen [her](#).)

Der er afgørende øjeblikke i historien, hvor en renæssance er nødvendig for at redde menneskeheden.

I dag har BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) forpligtet sig til at lancere en renæssance. De har grundlagt den Nye Udviklingsbank (NDB), og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og flere andre fonde til finansiering af det »Nye, økonomiske Silkevejsbælte«, både til lands og til vands, og promoveret af den kinesiske regering. De er i færd med at etablere en valutareservefond (Contingent Reserve Arrangement, CRA) for at beskytte deres valutaer, og de forbereder en ny, international, økonomisk og finansiel orden, i hvilken yuan vil være drivkraften. Sluttelig er de i færd med at etablere et universelt kreditvurderingsagentur som alternativ til de tre store, vestlige agenturer.

Deres store projekter er baseret på transformationen af menneske og natur, en ambitiøs rumforskningspolitik, en

offentlig sundhedspolitik for alle, skabelsen af 'smartbyer', samt tilplantning af »store, grønne mure« før at gøre ørkenen grøn. I løbet af de seneste 30 år har Kina løftet flere end 1,35 mia. mennesker ud af fattigdom, og Indien er nu i færd med at gøre det samme for 1,25 mia. mennesker.

Det er tydeligvis her, alternativet til et Transatlantisk Imperium, hvis finansoligarki sår krigens sæd, som stormskyer bringer stormen, ligger.

Vores konference vil være anledning til at mobilisere kræfter for dette alternativ, der afviser destruktive, geopolitiske magtspil og placerer os i fortroppen for kampen for menneskehedens fælles mål. Den vil således markere endnu et afgørende skridt i kølvandet på Schiller Instituttets konferencer i Frankfurt, 18.-19. oktober, 2014, samt konferencerne afholdt på Manhattan fra begyndelsen af 2015. Det er i realiteten en international mobilisering, du deltager i, ikke en engangsforsamling af 'whistleblowers'.

Vi vil først høre fra repræsentanter fra BRIKS og deres allierede, der vil fremlægge de store projekter, de planlægger, eller som de allerede er i færd med at gennemføre i deres lande. Dette er ikke en samling forskellige projekter, men udgør en verdensanskuelse, der er meget anderledes end den, der nu i over fyrre år har domineret Europa.

Medlemmer af Lyndon LaRouches videnskabsteam vil fremlægge den nye tilgang, der er nødvendig for at overkomme den tørke, der er i færd med at ødelægge Californien, ved at styre og skabe vandcyklusser ved at arrangere anlæg til afsaltning af havvand, og ved at arbejde på de lovende perspektiver, som ionisering af atmosfæren tilbyder for at skabe nye, mere effektive cyklusser.

Det kinesiske program for udvinding af helium-3 på Månen som brændstof til produktion af fusionsenergi på Jorden, eksemplificerer *en ny identitet for mennesket, der strækker*

sig ud i en skala, der omfatter Solsystemet, og videre endnu, galaksen, med det formål at forstå og beherske virkningen af kosmisk stråling på vort klima, så vel som også den fare, asteroider udgør for vor planet.

Over for dem, der indvender, at en sådan måde at tænke på er »u-praktisk«, er det på høje tid at svare, at deres væren praktisk fører til alles krig mod alle.

Det er præcist her, vi må gentænke den nuværende opfattelse af, eller begreb om »økonomi«. Ægte økonomi handler ikke om at udføre finansielle udplyndringsoperationer for at opbygge hurtig, monetær rigdom, men snarere om at organisere midlerne til at finansiere de store projekter, der vil forme vores fremtid.

Vi må derfor bringe nationer sammen omkring en politik for statskredit til at finansiere opdagelser og udviklingsplatforme. At nedlægge det eksisterende monetære system i Vesteuropa og USA er ikke i sig selv et økonomisk spørgsmål, men et politisk valg: ønsker vi en fremtid eller ej? Ønsker vi at blive fri for en verden, hvor fascister og neonazister, såsom Dmytro Yarosh, promoveres i Ukraine med Victoria Nulands støtte? Ønsker vi at gå med i det »win-win«-system, som den kinesiske præsident Xi Jinping gentagne gange har foreslået?

At svare »ja« til disse spørgsmål kræver, at man forlader euroens og NATO's Europa, der tjener City of Londons og Wall Streets system, og etablerer samarbejdsformer mellem suveræne nationalstater, der har fælles kapaciteter og projekter, og bryder fri af deres monetære og finansielle lænker. Det betyder at vende tilbage til en kultur for fremtiden, inspireret af værkerne af Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler og Vladimir Vernadskij, der i os atter vækker håb og optimisme, når vi tager del i det menneskelige sinds kreative processer.

Samtidigt må vi, som europæere og amerikanere, ikke længere

frygte, at andre kulturer vil udfordre os, men snarere med glæde opdage, hvordan vi kan tage del i skabelsen af verdenslandbroen.

Dette er ikke en Ønske-ø, men en sammenkomst for at imødekomme kravene fra Veda'ernes Indien, Konfutses Kina eller vor jødisk-kristne tradition, for at skabe fundamentene til det, Victor Hugo kaldte den »Universelle Republik«.

Konferencen sponsoreres af L'institut Schiller, 101 rue Mouffetard, 75005 Paris.

Helga Zepp-LaRouche besvarer spørgsmål på Konferencen på Manhattan, 6. juni 2015

2.49.50

SPØRGSMÅL (parafrase): ... man ser vores ungdoms uvidenhed, det samfundsmæssige forfald, som vi er vidne til ... jeg læste, at, i nogle områder underviser de, at vi får vores rettigheder fra regeringen; skræmmende ting. Jeg spekulerer på, hvordan vi skal vende noget af omfanget af dette omkring. Jeg mener, at dagsordenen for at vende tilbage til de grundlæggende principper er så magtfuld og vidunderlig, men det virker som en hård række at hakke, med den uvidenhed og det

samfundsmæssige forfald, vi ser i dag. Hillsdale College har talt om de grundlæggende fædre og landets grundlæggelse, og jeg undrer på, om LaRouche-bevægelsen arbejder sammen med Hillsdale, som ikke vil modtage statstilskud, så de er uafhængige af den politiske proces og regeringen. Har De nogen tanker omkring dette?

(Helga besvarer spørgsmålet generelt):

2.52.00

ZEPP-LAROUCHE: Idéer er en sjov ting, for man kan ikke købe dem i en forretning, man kan ikke veje dem, de har ingen dimensioner; de er immaterielle. Men de er alligevel det mest magtfulde, der findes i universet. For de kan ændre historiens gang; og hvis de krydser historiske korsveje, hvor det er de rigtige idéer for netop det øjeblik, så kan de flytte bjerge. De kan fuldstændigt ændre paradigmer, og det er sket mange gange i historiens løb.

Og jeg mener, at vi netop nu befinder os i en utrolig afslutning på en epoke, og folk, der under normale omstændigheder ikke tænker så meget på historie, og det er grunden til, at vi ønsker at gå tilbage til historiske kampe, for at lære af dem. Men folk lever som regel deres liv, de ser på, hvad deres plan er, men de tænker ikke rigtigt på tidsepokernes lange buer. Men hvis man ser på universel historie fra dette synspunkt, så kan man faktisk se, at der i historiens løb har været et par gange, hvor paradigmerne blev fuldstændigt udskiftet. Mit yndlingseksempel er: Hvordan kom vi fra det 14. århundredes Mørke Tidsalder til Italiens Gyldne Renæssance, som dernæst kom til at udgøre grundlaget for de næsten 600 års efterfølgende historie? Og det var, fordi man havde et sammenfald: For det første brød det gamle paradigme sammen; man havde den Sorte Død, man havde flagellanter, heksebrændinger – virkeligt et samfund i forfald. Men så kom der en genoplivelse, fordi der var en håndfuld mennesker – Dante, Petrark, Padua-skolen, Jeanne d'Arc, Nikolaus af Kues,

[kardinal] Bessarion, Plethon – det var virkeligt en håndfuld mennesker, der passede, og der kom en renæssance, der gik tilbage til den store, klassiske, græske periode, som kom i form af den delegation, som Nikolaus af Kues bragte ud af Konstantinopel, efter at byen var faldet i hænderne på muslimerne på den tid; og han førte en delegation fra den græsk-ortodokse kirke til Konkilerne i Firenze og (Cirenza?), og de medbragte Platons værker, der havde været glemt i Europa i 1700 år; der var ingen, der vidste noget om Platon længere. Og dette samt et par andre indflydelser medførte en sådan forandring, at den nye tid, der i realiteten defineredes af især Nikolaus af Kues, fuldstændigt ændrede paradigmet. Nikolaus af Kues sagde helt bevidst, at vi må afvise skolastikken, vi må afvise peripatetikerne, eleverne af Aristoteles' tankemåde, og alt, der har med det at gøre, og han udviklede en ny metode for tænkning. Han sagde helt bevidst, nu siger jeg noget, som hidtil i historien aldrig har været sagt af noget menneske. Dette var ***De Docta Ignorantia (Om Lærd Uvidenhed)***, og der var især tænkningen med ***Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald)***, idéen om, at det Ene er af en højere kvalitet, en højere orden, end de Mange. Det er en metode til konfliktløsning, for når ens sind først er i stand til at tænke på fornuftens niveau; ikke kun på niveauet for at forstå, eller ratio, intellektets niveau, hvor man altid er fanget i konflikter, modsigelser, paradokser, man ikke kan løse, men at man kan lære at tænke på et højere niveau, ved at hoppe op til fornuftens niveau. På denne måde kan man udvikle en helt anden måde at tænke på, og det er, hvad vi prøver at gøre, for det er tydeligt, at hvis vi forbliver i området for geopolitik, såkaldte nationale interesser, såkaldt gruppeinteresse, så vil vi få Tredje Verdenskrig, og vi vil ikke alle sammen være her til at reflektere på det. Dette er blevet forstået blandt et voksende antal nationer omkring BRIKS, omkring det kinesiske lederskab, hele »win-win«-idéen. Dette er blevet mere attraktivt. Hvorfor tror man, at så mange lande allierer sig med BRIKS netop nu – hele Latinamerika er med BRIKS, hele Asien er med BRIKS;

Afrika ser kun hen til Kina og Indien for at få hjælp, ikke til Europa eller USA.

Man kan se sådan på det: der er to modeller. Den ene er at have krige, konflikter, og det er USA-NATO-Europa-modellen; og så er der modellen med at gå med i store projekter, at få gavn af samarbejde om teknologi, videnskab, rumforskning. Overrasker det jer virkeligt, når de fleste lande siger, vi ønsker at være en del af den anden model?

Så jeg ser ikke bare på forandringen internt i USA, internt i Europa, for der er mange forskellige dynamikker, der kommer ind på nuværende tidspunkt. Jeg ser på dette som en periode med meget, meget pludselige forandringer, med pludselige skift. Hvis det europæiske system kollapser, så vil det omgående bringe spørgsmålet om Glass/Steagall på banen. Og derfor er hele spørgsmålet om et nyt præsidentskab [i USA] ikke blot et spørgsmål om 2016 eller 17, men spørgsmålet om, hvilken opsætning kan der blive mellem O'Malley – der er mange organisationer, der netop nu kæmper for aspekter af det. TPP – der er mange spørgsmål, som folk mobiliserer omkring, for folk indser, at, nu er det slutspillet.

Vores fremgangsmåde er ikke blot at fokusere på eksisterende netværk, selv om det alt sammen er vigtigt og bør være inkluderet, men man må have en slags forudelse om, hvor historien vil være om et par uger, en måned, et par år eller et hundrede år fra nu af. Og hvis man har de rigtige idéer, der kan komme ind i disse dramatiske forandringer, kan man fuldstændigt ændre begivenhedernes gang.

(Spørgeren: Tak, De har inspireret mig.)

3.13.10

SPØRGSMÅL: Godaften, hvordan har De det? Jeg har et par spørgsmål. De har nævnt noget om højhastighedstog

(eksprestog), som er en god idé. Hvordan ville De fremme dette spørgsmål, og hvor vil De få pengene fra? Det er et spørgsmål.

Mit andet spørgsmål: Jeg er enig med Dem i spørgsmålet om den måde, vores børn opdrages på, om medierne og det, vores børn ser på Tv. Noget af det, der kommer ud af radioen, er oprørende. Hvad er Deres dagsorden mht. at øge kendskabet/bevidstheden og forbedre præsidentskabet og øge bevidstheden omkring den måde, forældre opdrager deres børn på og det, der vises i Tv!

3.14.25

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke noget Tv-apparat, men i går så jeg lidt amerikansk Tv – jeg zappede rundt på kanalerne, og jeg var fuldstændigt forfærdet! Når man ikke har set Tv længe, og man så tænder for det, kan man næsten ikke tro, at det kunne blive værre i forhold til for 10 år siden. Jeg må lige korrigere: Jeg ser tysk Tv, russisk Tv, kinesisk Tv og andre programmer, der har dokumentarer; men jeg mente især de almindelige, amerikanske, populære kanaler. Det er rædselsvækkende; det er så dumt, så banalt, så fuldstændigt designet til at gøre folk frygteligt dumme, og det har en metode. For nogle år siden sagde min mand, vi burde smide fjenden ud af vores stue ved at sparke deres Tv ud af vinduet på lossepladsen; det er måske det bedste, man kan gøre.

Jeg kan kun være enig med Confucius i, at man ikke kan regere ved dekret, men kun ved sit eksempel. I øjeblikket befinder vi os ved en sådan korsvej. For at sige meget klart, hvad jeg mener: Jeg mener, at vi inden for de næste par uger sandsynligvis vil se det transatlantiske finanssystem bryde sammen. Vi vil se en forhøjet fare for krig. Vi vil sandsynligvis se forandringer i USA's regering. Min mand har mange gange sagt, at, med mindre Obama fjernes fra embedet, ved forfatningsmæssige metoder, så vil denne verdenskrig

komme, simpelt hen, fordi Obama er et redskab for denne imperiefraktion. Og hvor det er vanskeligt at se, hvor dette skulle komme fra – historien forløber ikke, som aviserne siger det. Hvis man ser på Første og Anden Verdenskrig, kan man se, at det, der stod i aviserne, blot var 1 %, lige som et isbjerg, hvor man ser 1 % over vandet, og resten er under. Der er i øjeblikket et oprør i institutionerne. Walter Jones [kongresmedlem, R] talte om de 28 sider [hemmeligstemplede, fra den officielle Kongresrapport om begivenhederne omkring 11. september, 2001], og det er utroligt, at man mørklægger begivenhederne omkring 11. september – alene det er utroligt! Men så har DIA for nyligt offentliggjort disse dokumenter, som gør det meget klart, at regeringen løj om Benghazi. De fortalte en historie, som de vidste ikke var sand, om, hvem der dræbte ambassadør Jack Stevens; de vidste, at de libyske våben skulle til de syriske oprørere; de vidste, at disse oprørere ville bygge et kalifat, hvilket er ISIS netop nu i Irak og Syrien. Disse dokumenter var kendt af Benghazi-komiteen, men nu er de deklassificeret, og de kan bruge dem. Der var også Hersh-afsløringerne og mange andre spørgsmål, som er en forfatningsmæssig grund til at undersøge, om denne præsident bør forblive i embedet.

På den anden side er O'Malley fortaler for Glass/Steagall, og Glass/Steagall er første skridt; men derefter må man have et kreditsystem. Måden, hvorpå vi får maglev-tog eller eksprestog eller andre højteknologiske højhastighedstog er ved at anvende Alexander Hamiltons principper, for at fjerne kasinoøkonomien, vende tilbage til et kreditsystem, vende tilbage til en Nationalbank, udstede kreditlinjer. Hver gang, man i historien har anvendt dette Amerikanske Økonomiske System, såsom under Meiji-genoprettelsen, Tysklands genopbygning efter Anden Verdenskrig, hvor Kreditanstalt für Wiederaufbau brugte samme metode, som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation til finansiering. Det var sådan, Tyskland blev genopbygget fra en ruinhob og til det tyske, økonomiske mirakel. Så finansieringen er ikke noget problem, for man kan bevise, at i

hvert eneste tilfælde, hvor dette blev anvendt, var fordelene større, selv skatteindkomsten var større end den oprindelige kredit, der blev udstedt, simpelt hen fordi det er hemmeligheden ved menneskelig arbejdskraft, at den skaber mere, end den bruger til at arbejde med. Den skaber en merværdi i forhold til det, som råmaterialerne, værktøjet osv. oprindeligt repræsenterede. Så hemmeligheden ved et kreditsystem er, at det betaler sig selv. Man betaler ikke noget for det, man anvender bare den rigtige metode. Hvis dette sker, tror jeg, at der vil komme en opstand i hele verden, og folk vil kræve bedre uddannelse. De vil se tilbage på perioder i historien, hvor USA var storslået. Det er derfor, det er så vigtigt at gå tilbage til USA's oprindelse og studere, hvordan republikken rent faktisk blev dannet; men også at se på andre lande. Jeg har længe sagt, at vi kun vil komme ud af denne krise, når vi får en ægte dialog mellem civilisationerne, hvor hver kultur og hver nation relaterer til den bedste tradition i den andens kultur. Tyskland er ikke 12 års nationalsocialisme; Tyskland har sandsynligvis også det største antal store videnskabsmænd, opfindere, digtere. Hvis man genopliver dem, og dernæst relaterer til Kina, den fem tusinde år gamle nation med Konfucius, Mencius; med mange perioder, hvor Kina var verdens førende nation, faktisk helt frem til det 15. århundrede. Vi relaterer til Indien, ikke ud fra standpunktet om den nuværende fattigdom i nogle egne af Indien, men som en af de største civilisationer; de vediske skrifter, Upanishaderne, Gupta-perioden, den indiske renæssance i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede, Tagore. Det samme med Rusland. Rusland har en storslået historie, med ikke blot Pusjkin og andre store digtere, men også med videnskab. Vi må simpelt hen fokusere på hele menneskehedens store præstationer, og så kommunikere dette og bygge en ny renæssance ud fra det. Jeg mener, at det er lige så meget inden for rækkevidde, som at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen. Hvis vi kommer igennem den kommende periode, som altså er krakket, genindføre Glass/Steagall, vende tilbage til politik efter Hamiltons

principper, gå med i BRIKS, få en gældskonference for Grækenland og hele Europa, og så gå med i den Nye Silkevej; hvis vi gør det, så vil vi, om et par år, se tilbage på denne periode og sige, hvor var vi dumme, at vi ikke foretog dette spring noget før. Nu læser folk, de studerer, de nyder at være skabende, de distribuerer det og viderekommunikerer det til deres børn.

Det beror alt sammen på den aktuelle periode, det er ligesom en prøve for civilisationen; vi kunne miste alt, det kunne ske, at vi ikke mere vil eksistere. Men hvis vi arbejder sammen for denne eksisterende plan, der allerede er i færd med at blive virkeliggjort af mere end halvdelen af menneskeheden, kunne vi få en ny renæssance, der er skønnere end nogen af fortidens renæssancer. Og jeg ønsker, at I virkelig skal have forestillingsevne; hvordan ønsker I, at verden skal se ud om hundrede år? Og så hjælpe os med at kæmpe for at virkeliggøre det.

SPØRGEREN: Blot et tillægsspørgsmål: er det korrekt at sige, at vi er i krig inden for et år?

ZEPP-LAROUCHE: Faren er der lige nu. Det er derfor, min mand bliver ved med at sige, at Obama må fjernes fra embedet ved forfatningsmæssige midler. Grunden til, at jeg nævnte isbjergene, at man kun ser den øverste del, og ikke den nederste; hvis man ser tilbage på historien, og man skriver Anden Verdenskrigs historie, så ser man, at der var en stor del, der lå under vandet, som var diplomati, efterretninger, hemmelige efterretningstjenester, alle mulige processer, som man ikke ser; og jeg har en klar mistanke om, at der bag alle disse skandaler, der nu rammer Obamaregeringen, er et engagement fra nogle institutionelle kræfter i USA, der ønsker at stoppe 3. verdenskrig. Det er min [overbevisning] – jeg har ikke bevis for det, men jeg tror, at hvis man ser tilbage på, hvordan historien fungerer, så bruger folk undertiden en skandale til at standse noget, som de ikke har modet til at sige højt og ligeud. Jeg ser i øjeblikket en stor uro – f.eks.

pressekongferencen om de 28 sider, som Rand Paul afholdt sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Massey og Lynch, og familierne til ofrene for 11. september, og så Bob Graham, senatoren, den tidligere leder af Kongresundersøgelseskomiteen for 11. september var der også; det fik pressedækning over hele USA og internationalt. Når det først begynder at ske, så kan det ikke stoppes. Hvorfor er det så vigtigt? Fordi man så kommer frem til de virkelige årsager til terror, finansieringen af terror. Man må genoverveje hele den aktuelle politik, som f.eks. Irak, baseret på løgne; Afghanistan, baseret på løgne; Libyen, totalt løgn; Syrien, totalt løgn. Alt dette vil blive undersøgt, og folk vil sige: Vent lige et øjeblik. Var disse krige, baseret på løgne, virkeligt fremmede for amerikanske interesser? Eller var de det modsatte? Forårsagede halshugningen af én terrorist ved magt ikke, at der opstod 30 nye? Burde vi ikke have en helt anden fremgangsmåde, og hvis USA ville gå med i BRIKS og den Nye Silkevej, kunne vi gå sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, Syrien, og så kunne vi udvikle Mellemøsten, og så ville man udtørre terroren. Hvis man blot fortsætter med at bombe, vil det skabe mere kaos og mere ... Så man må have et komplet overblik over det hele, og det kunne ske i de næste uger og måneder.

SPØRGER: Om sandsynligheden for 3. Verdenskrig: USA sendte en militærenhed ind i Ukraine for at være rådgivere for de ukrainske nazister, der har magten, og denne militærenhed var 173. Luftbårne, 'De skrigende ørne'. Rent historisk sender man ikke 'De skrigende ørne' ind, med mindre man har til hensigt at kæmpe. Sidst, de blev sat ind, var i den sydvietnamesiske republik for at rådgive dem, og I ved, hvad det førte til. Dette er blot en kommentar til sandsynligheden for 3. Verdenskrig; det er en reel trussel.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at denne idé med en win-win-strategi, som Kina har sat på dagsordenen, virkeligt er måden at overvinde det på, for når man først har – det er derfor Schiller Instituttet og EIR udgav denne nye rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som virkeligt er idéen om den fælles interesse for alle. Det er sådan, man overvinder geopolitik, og jeg mener, at det faktisk er konceptet, at hvis man begynder med menneskehedens fælles interesser, kan man reorganisere alle institutioner til at tilpasse sig til det. Når man først har en Verdenslandbro, vil man få en ny sikkerhedsarkitektur, som slutteligt vil have til følge, at forsvar bliver unødvendigt. For hvis man arbejder sammen – vi skulle være i stand til at blive atomvåbnene kvit ved enten at fjerne dem eller gennem våben, der bygger på nye, fysiske principper, hvilket var SDI (Strategisk Forsvarsinitiativ), som Lyndon LaRouche promoverede, og næsten fik gennemført, for nogle og tredive år siden.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at vi har nået et punkt i menneskehedens historie, hvor vi enten foretager dette spring, eller også vil vi ikke eksistere. Der bliver ikke endnu en lille krig ... jeg tror, at vi er ved et punkt, hvor vi enten foretager et evolutionært spring til det nye paradigme for menneskehedens fælles mål, eller også er det efter al sandsynlighed ikke værd at diskutere, hvad der bliver tilbage.

...

(Helga om princippet om én menneskehed)

Jeg taler faktisk ikke om en ny organisation; jeg taler om et nyt princip. Et princip, som på en vis måde er idéen om, at man har nationale interesser imod andre nationers, eller grupper af nationers, interesser. Det er en udlevet idé. Vi må gå over til den idé, at der kun er én menneskehed, og at denne ene menneskehed kun har én interesse. Vi må se på det, lige som astronauterne, som den blå planet ude fra rummet, uden for planeten, og de siger alle det samme, kosmonauter,

taigonauter, astronauter; de kommer alle sammen hjem med den samme oplevelse, de siger: Min Gud, vores planet er så lille i det enorme Solsystem, i en endnu større galakse, og der er milliarder af galakser der ude, som vi næsten intet ved om. Så hvorfor ikke arbejde som én civilisation og forsvare denne blå planet i dette ekstremt store univers og forsøge at forstå, hvordan vi som art kan overleve? For den menneskelige civilisation er skrøbelig. Geofysikere fortæller os, at, i universets historie opstod mennesket blot ét sekund før midnat, og det vil forsvinde ét sekund efter midnat. For når Solen ophører med at fungere, om to milliarder år, eller vi rammes af asteroidenedslag, så er det farer, der kunne eliminere os pga. farer fra rummet. Vi fastholder, at dette er en tåbelig idé, for argumentet imod disse mennesker er, at det ville betyde, at Beethoven har komponeret forgæves, eller Schubert eller Schumann, Bach, Mozart; og det er en uacceptabel idé. For hvordan kan man have en sådan skønhed i musik, der forsvinder? Så vi må tænke på, at vi skal være den udødelige art. Vi skal være den første art – og vi ved jo ikke, om der er andre arter et sted, vi har ikke mødt dem – men på nuværende tidspunkt er vi den eneste, skabende art. Vi må sørge for, at vi nu gør det rigtige, så vi kan eksistere om to milliarder år, ti milliarder år, eller i al evighed. At tænke sådan; tænk ikke på små spørgsmål, tænk på store spørgsmål. Det er det, der gør os til mennesker; intet dyr har nogen som helst idé om fremtiden. Hvis man siger til sin hund, at i morgen vil vi gå en tur, så vil hunden løbe hen til døren og 'sige' gå en tur! Den har intet begreb om, at, i morgen er i morgen. Den hører 'gå tur', og så vil den gå tur nu. Hvis man siger til sin hund, at man vil give den en dejlig steg til dens fødselsdag om tre måneder; det er bare ærgerligt!

...

(Helga om en positiv bevægelse for fremtiden)

3.44.00

Jeg vil gerne sige, at det, vi har brug for i USA, og de fleste andre steder i verden, er en massebevægelse for udvikling. De fleste mennesker har et spørgsmål, som de kan lide at kæmpe IMOD – det er nyttigt, og det bør ske – men jeg mener, at det, vi virkelig har brug for, er en massebevægelse for fremtiden. En massebevægelse for en kulturel renæssance, for en global genopbygning af økonomien, for kun, hvis man har en positiv løsning, at man kan løse kriminaliteten, ungdomskriminalitet, pornografi, alle mulige perversionser; man må have en positiv idé.

...

(Helga om betydningen af historie som videnskab)

3.51.20

Jeg vil gøre det ganske kort: Det, der er så fascinerende ved historie, er, at det er en videnskab. De fleste mennesker mener ikke, at historie er videnskabelig. Beviset er, at f.eks. at Friedrich Schiller var i stand til at gennemskue Habsburg-imperiets forkerte rapporter om Wallenstein og uden historiske optegnelser kunne nå frem til en korrekt vurdering af, hvem Wallenstein var, hvilket først blev bevist af historikere 150 år senere. Med andre ord, så var han i stand til at erkende den nødvendige idé, baseret på den idé, at han allerede havde mistanke om, at kildematerialet var forkert, baseret på, hvem der havde videregivet det. Det er for mig et meget godt eksempel på en evne til forudelse, som gør Lyn i stand til hele tiden at give et begreb et navn, en ny udvikling, hvor han siger, det er dette, og så siger folk flere måneder senere, nå ja, LaRouche var den første til at give det et navn. Der er en enestående overensstemmelse med sindets skabende evner, og så, hvordan historien udvikler sig, hvilket er en videnskab. For mig er der en stor overensstemmelse med Friedrich Schillers skrifter, 'Hvorfor bør vi studere universalhistorie', som jeg virkelig vil anbefale alle at gå hjem og læse, 'Hvorfor, og til hvilket

formål, studerer vi universalhistorie?'. I slutningen siger han, at hvis man forstår den rigdom, vi har arvet fra tidligere generationer, bør det opmuntre og inspirere os alle til at bidrage med noget, således, at når vi forlader livets scene, har vi tilført en rigdom til de kommende generationer. Og det kan vi alle sammen gøre. Det inspirerer os. Det forbinder os med den kæde af generationer før os, der er døde, og det er forbindelsen og broen til fremtidens generationer, hvis vi organiserer vores liv på en rig måde, så vi bidrager til civilisationens fremskridt. Det er i realiteten meningen med historie på en ikke-akademisk måde.

...

Se Tom Gillesbergs valgvideo: »Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig«.

... Jeg stiller op, fordi vi netop står ved en afgørende skillevej. Vi befinder os – både Danmark, men også Europa og verden som helhed – i en utroligt farlig situation. Vi står over for et finansielt kollaps, der er langt større end det, der rystede verden i 2007-2008. Som nogen måske vil huske, så advarede jeg faktisk dengang om det.

**RADIO SCHILLER den 26. maj
2015:**

**Finansboble og euro systemet
på vej ned;
BRICS systemet på vej op**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 21.
maj 2015: Den nye strategiske
BRICS-baserede verdensorden,
video og audio**

Med formand Tom Gillesberg